

מזכיר חברת העובדים רוזוליו בכמה שאלות. תמימות דעים

בחודש יוני 1982. החברה נוסדה להשלים את פעילות אמפ'ל בתחומים שאינה מטפלת בהם.

החברה הוזאת כבעלות כתיסר יחידים ותאגידים. מהות עסקיה והיקפיהם אינם ידועים בבנק הפועלים. נשיא החברה הוא לוינסון, ובין מנהליה שלושה חברים המכהנים גם כמנהלים באמפ'ל, וכן אברהם פילץ ואחרים.

מישרדיה של החברה במשרדי אמפ'ל בניו יורק, ועובדי אמפ'ל מספקים לחברה את השירותים הדרושים.

החברה אינה משלמת לאמפ'ל עבור השירותים — אך בינתיים הוריע יו"ר אמפ'ל הנוכחי, אפריים ריינר, על תשלום של 120 אלף דולר.

דובר על הסכמי-היהול שייחתם בין אמפ'ל לחברה, אך הסכם כזה טרם נחתם.

לדיברי חברים בכירים בבנק — בהנהלה הראשית ובשלוחות חו"ל — ניתן להם להבין כי החברה הזאת היא חלק מהקבוצה.

יש להניח כי בהתאם לכך גם פעלו בחיי היוסיום. בהמשך ניתן יהיה להוכיח מיקרה התומך בכך.

דוגמה להערפה מצד אחד והנחה כי החברה היא חלק מקבוצת-הבנק ניתן למצוא ברכישת מניות גרנית. קבוצה (— — —) החזיקה בגרנית 9.25%, שאותם רכשה בסיוע מימון שהועמד לרשותה על-ידי בנק הפועלים. בסמוך למתן המימון סוכם בין (— — —) והבנק כי הוא או תאגיד (— — —) זכאי לרכוש תוך 120 יום מחצית מהחזקה, תמורת מחצית סכום ההלוואה ושיחרור מלוא הביטחונות האישיים.

לצורך השלמת המידע (— — —) שילמה 31 אלף דולר, ונתנה ערבויות בהיקף 420 אלף דולר.

במחצית 1982 — הוריעה (— — —) על רצונה למכור מחצית מהחזקה בגרנית כמסוכם.

בעיקבות מו"מ שנוהל בהנחיית יעקב לוינסון, נקנו מחצית המניות בערכם כמקורי, 15,500 דולר, בתוספת ריבית שנצברה עליהן. הרוכשים היו חייבים להיות חסויים, והותם לא נמסרה כל תקופת המו"מ. כשהוצאה טיוטה סופית של החוזה ללוינסון חזרה זו חתומה על-ידי עוררדיה, עובד קבוצת אמפ'ל. שחתם בשם יו"ר-אסי. ויחברה זו הוכנסה להסכם כמקבלת המניות.

(— — —) מציין במכתבו — כי הנית שווה חברת-בת כבעלות אמפ'ל ובהתאם לתנאים עם אמפ'ל שוחררה יו"ר-אסי-איי ממתן ערבויות מעבר להשקעתה הכספית. כך גם חתם (— — —) על כתב-דיווח בשם בנק הפועלים, המהווה שיחרור מערבות בסך 420 אלף דולר שניתנה על-ידי (— — —) לאישי שקיבלה.

יוצא ירושלים, שהבנק נותר ללא ערבות לחלק זה של החוב מגרנית" אך יצא, מפסיד" לגבי עיסקה המוערכת בשווי של כשני מיליון דולר תמורת 18,274 דולר בלבד.

הזכות הזאת הועברה ל"יו"ר-אסי" ללא כל תמורה.

במיקרים אחרים נתן הבנק בחו"ל הלוואות ליחידים ותאגידים בתנאים מועדפים. ההלוואות ניתנו לתקופה בינונית, עם תקופת "גרייס" ארוכה.

הריבית נקבעה בשיעור של ליבור + 0.5%, בשעה שהריבית המקובלת הייתה 1.25%. הריבית נקבעה לתשלום בתום השנה. הביטחונות לכל ההלוואות שימשו מניות יו"ר-אסי-איי. שיעבור מניות חברה שלא ידועים לבנק כל פרטים על מהותה ועסקיה — אינו מותר מקום לאפשרות להעריך את שווי.

שניים מהלווים היו תאגידים הרשומים בסגממה, אשר לבנק לא נמסרו כל פרטים ביחס אליהם.

נושא נוסף: תאגיד נפמי (— — —) קיבל הלוואה בסך של 131 אלף דולר בריבית של ליבור + 1.25%, לפרעון בתום שנה, וכניסוחו הופקדו מניות אמפ'ל. כעבור זמן קיבל התאגיד סכום-הלוואות של 370 אלף דולר למימון השקעות ביו"ר-אסי-איי.

ההלוואה הראשונה עמדה להיפרע כעבור שנה — היינו נובמבר 1982, אך לא נפרעה ונרחה המועד בשלושה חודשים. באותה עת היו עליות תלולות במניות אמפ'ל, ומתוך ציפיה

כספי של 600—500 אלף דולר. החשבונות הינם ממוספרים, כאשר זכות-התימה בהם עבור החברים לוינסון וברגשטיין נתונה למנהל הבנק.

קיימנו מיפגשים מיספר עם נציג הבנק, אשר הגיש לנו חומר נלווה ותומך בנושאים שהועלו על-ידי וצויינו לעיל.

● **סיבפור, "אמפ'ל" על-ידי "בנק הפועלים":**

לא נמסר לידינו כל חומר בהקשר לנושא זה. הטיעון הועלה באופן כללי לחלוטין ולכן הנני בדיעה כי אין מקום לחוות רעה בעניין זה.

● **טיפוח מניות אמפ'ל בשוק-המניות בארצות-הברית**

סיכום:

(1) על פי החומר המפורט, שהוצג לצוות על-ידי "בנק הפועלים", עדות מנהל הבנק בחו"ל וחוות-דעת מישפטיות של יועצים מישפטיים אמריקאיים, עולה כי נעשו פעולות הנוגדות חוקים קיימים בשתי ארצות פעילות.

(2) הפעולות שנעשו בהקשר זה לא רווחו להנהלה.

(3) לגבי הקביעה בסעיף 2 לעיל — ניתן להוסיף כי אין כימעט ספק (אם כי חיים כרגשטיין טוען שעשה זאת באישור אנשי בנק הפועלים ומסר שמותיהם) כי כרגשטיין, שכיהן בתפקיד מנהל הפעילות בחו"ל מטעם הנהלת-הבנק, חרג מגוהלים תקינים ולא קיים דיווח מפורט על הפעילויות השונות להנהלת הבנק בארץ.

הפרטים על העיסקות השונות הקשורות בטיפוח לא רווחו לידי-הראש של ההנהלות העכשוויות, וחלק מההנחיות נעשו, ככל הנראה, באמצעות קשר בינו לבין לוינסון.

(4) לכאורה צבר הבנק עצמו רווחים מטיפוח המניות על-ידי חברת-הבת, רווחים אלה קוזזו לאחר מכן במכירה "הגדולה" לבנק המיזרחי (1.3.83).

לא ניתנה הצדקה לביצוע עיסקות באמצעות בנק מיזרחי כשבנק מיזרחי מרוויח בדרך.

(5) בנושא זה — קיימים הרבה פרטים ועובדות הנובעים מרישומים שנמצאו. חלקם הומצאו לנו וראינו. לא היה באפשרותנו לבדוק את המיכלול ביסודיות, הן בגלל קוצר הזמן והן בגלל ריחוק הנגישות למקומות השונים.

זאת ועוד — בגלל הרגישות והסודיות נוצרו סיכונים רבים, ולכן הנני בדיעה כי על הבנק לבדוק ביסודיות את הנושא, באמצעות בלים שונים.

● **ניצול רעה של משאבי-הבנק**

ה **ענקת מעמד מועדף, לחברת השקעות פרטית (יו"ר-אסי-איי):**

זוהי חברה פרטית, שנרשמה במדינת דלוויר בארצות-הברית

המיספרים המתייחסים לעיסקת מכירת-המניות, ולהפרש שנוצר כך, נאמר בו שהעיסקה נעשתה לבקשת בנק הפועלים. בעל-פה אישר עורך-הדין הגרמני שהפעולה נעשתה על-פי הוראות לוינסון.

כמו כן נמצא בבנק פיר-גמיינווירטשפס מיסמך המתייחס לעיסקת האוטובוסים.

כן נאמר שם שישנה עמלה שהועברה לאותו חשבון. הסכומים שהועברו (ב-6 העברות) הסתכמו בכ-230 אלף מרקים גרמניים.

יעקב לוינסון לא הגיב לענין זה כשנשאל עליו.

(רווליו: לאחר שובו של רוטמן מארצות-הברית ררשתי שיומן לוינסון, מאחר שבשיחות עם לוינסון אמר שהוא לא אמר את דברו. אני עמיתי על-יך שתקויים פגישה איתו בטרם יגיעו הבדקים למסקנות).

עמרים סיוון: מסקנותי בעניין זה הן:

● **הנושא מסוכך, מאחר שראשית יש לזהות מקורות ושימושים.**

● **אם רוצים לזהות את הרברים — חייבים להיות מאד בטוחים במימצאים. לשם כך יש צורך של בדיקה בארצות שנוכרו ובמקומות נוספים (כולל ישראל) ויש צורך לברוק גם אצל האנשים אשר היו מעורבים בעיסקה (עיסקת המניות — עיסקת האוטובוסים).**

● **אין לבדוקים שום עובדה לגבי השימוש שנעשה בכספים שהופקדו בעיסקות אלה. יש לשקול את הדרך המתאימה להמשך הבדיקה. בעניינים אלה ייתכן ומדובר בדברים מסובכים. ועל כן טיב הבדיקה צריך להיות יותר מעמיק. מציע לדני רוזוליו שהעניין ייבדק על-ידי גורם המוסמך לחקר ולבדוק דברים כאלה: (מבקר ההסתדרות; גוף בלתי תלוי; בודק בלתי-תלוי שיתמנה על ידי אישכת עורכי-הדין, על-ידי בנק ישראל) ייתכן שצריכים להעביר את זה לבדיקה גם לגורם בארץ האחרת המתאימה.**

עד כאן חוות-הדעת המקילה, כביכול, של עמרים סיוון. הוא מתעכב במיוחד על נושא של הפקדות ומשיכות בסכומים בסדר-גודל של עשרות ומאות אלפי דולארים, אשר מקורותיהם ויעדיהם אינם ברורים כלל.

מדובר בחשבונות סודיים בבנק מסויים בארץ מסויימת, שאלהים הוכנסו כספים והוצאו כספים באופן אישי.

על אחת הפרשיות החמורות בחקירה. עיסקת האוטובוסים, עליה רמז העולם הזה בסיפור הדמיוני של חברת הפרה הקדושה בע"מ (אגדה מארץ האגדות" העולם הזה 1.2.84) עובר סיוון ב-28 מילים. על קנייה של צי-אוטובוסים שולמה עמלה סודית, וזו הוכנסה לחשבון סודי בחו"ל.

על העובדה שעמלה בסך 230 אלף מרקים הועברה לחשבון שממנו משכו לוינסון ו/או ברגשטיין בלי הסבר מניח את הדעת. מדוע סיוון קצרות: לוינסון לא הגיב לעניין זה. כשנשאל עליו.

● **חשבונות בנק אישיים ומוסויים**

ש **רנא רוטמן:**

כללי:

החבר עמרים סיוון ואנוכי, המכהנים כדירקטורים בבנק הפועלים, התמנינו לקיים בדיקה המתייחסת לטענות שהועלו על-ידי חלק מחברי הנהלת הבנק כדבריהם שהוגדר על-ידי פעולות חריגות, לכאורה, של שני חברים.

קיימנו מיפגשים עם יו"ר מועצת-המנהלים ויו"ר-הנהלת הבנק, אשר מסרו לנו על המיני.

בפגישה שהתקיימה עם נציג בנק הפועלים הועלו ארבעה נושאים:—

(א) ביסוד אמפ'ל על-ידי בנק הפועלים.

(ב) טיפוח אמפ'ל בשוק המניות האמריקאי — דבר שהוא בניגוד לחוק.

(ג) הנהגת מעמד מועדף לחברת השקעות פרטית בשם יו"ר-אסי-איי, אשר בעלי-המניות בהם הם מקורבי אמפ'ל. ההערפה התבטאה במתן קווי-אשראי והלוואות לבעלי המניות בתנאי יתרון, ולעתים על חשבון בנק הפועלים.

(ד) חשבונות-בנק אישיים מוסוים על-ידי החברים לוינסון וברגשטיין ב.בנק הפועלים" בחו"ל, בהיקף

הנקורות שמהם הגיעו הכספים היו הלווה בעיקר:

(1) הפקדות כמזומן, בכנקוטים [redacted] - כעיקר 102,000 דולר
גרמניים כחשבון ב [redacted] - 150,000 דולר כחשבון מטופר.

(2) כספים שהגיעו בהעכוות בנקאיות של [redacted] (פעמיים 100,000 דולר) [redacted] כסכומים טוביט לאורך זמן.

(3) מפירות על ההשקעות שנעשו בכספית ה"ל".

קטעי-הדין על החשבונות הסודיים הצוות הישראלי בודק את כל העולם